

Shanta og den døde musa

En gang for lenge siden i India døde en rik mann. Onde slektninger tok alt han eide, og det ble ingenting igjen til enken og datteren Shanta. Enken fikk seg tjeneste som hushjelp og tjente nok penger til mat for seg og datteren. Da Shanta var 12 år, sa moren at hun måtte begynne å tjene penger selv. - Gå til kjøpmannen, sa hun. - Han gir deg sikkert et lån slik at du kan starte med noe.

Neste morgen gikk Shanta til kjøpmannens hus. Da hun gikk inn, så hun at kjøpmannen var sint på en ung mann. - Jeg lånte deg penger til å starte en forretning, sa han. - Hva har du gjort med dem? Du har ikke tjent noe, du har ikke spart nok til å betale lånet, og nå har du til og med tapt pengene. Se! Selv med den der som handelsvare, sa kjøpmannen og pekte på en død mus som lå på gulvet, - kan en lur mann tjene penger. Shanta tenkte seg litt om, så løftet hun opp musa og viste den til kjøpmannen. - Jeg låner denne døde musa for å bruke den som handelsvare, sa hun. Kjøpmannen brast i latter, men Shanta mente det alvorlig.

Shanta tok med musa og bar den nedover gata da en mann ropte på henne.

- Ikke kast den musa, sa han, - gi den til katta mi som er livredd levende mus og veldig sulten. Shanta ga den døde musa til katten og som betaling fikk hun to håndfuller erter som hun stekte og malte. Så tok Shanta med seg de malte ertene og en stor krukke med vann til et veikryss utenfor byen. Der møtte hun en flokk med tømmerhoggere på vei tilbake til byen med tunge vedlass fra jungelen. De var trøtte og slitne, og Shanta tilbød dem erter og vann. Tømmerhoggerne ble svært fornøyde, og hver av dem ga henne to vedbiter som takk. Shanta tok veden med seg og solgte den på markedet. Noen av pengene hun tjente brukte hun på å kjøpe flere erter. Resten sparte hun.

Mange ganger gjentok Shanta turen til veikrysset med erter og vann, og etter noen uker hadde hun penger nok til å åpne et lite utsalg med ved. Hun klarte å kjøpe opp all veden fra tømmerhuggerne før den kalde regntiden da mange ville betale godt for ved. Etter å ha solgt all veden fikk hun råd til å starte sin egen forretning. Slik ble Shanta etter få år en av byens rikeste kvinner.

Shanta glemte aldri kjøpmannen hun hadde lånt den døde musa av, og en dag dro hun for å besøke ham. - Jeg vil gjerne takke deg. Du ga meg råd og hjelp og lånte meg det jeg trengte, sa Shanta til kjøpmannen og ga ham en mus i gull.

- Hva er dette? sa kjøpmannen. - Jeg kan ikke huske at jeg ga deg et lån?

- Jo, det gjorde du, svarte Shanta. - Du lånte meg en død mus.

Så fortalte Shanta alt som hadde skjedd etterpå. Kjøpmannen ble full av beundring, og spurte om hun ville gifte seg med sønnen i huset. Slik ble det, og de to levde lykkelig alle sine dager på en rikdom som hadde startet med en død mus.

(Fritt gjendiktet etter et indisk eventyr)

Shanta
og den døde
MUSA

